

Sygn. akt **X GC 423/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Korfanty
Protokolant:	Anna Mańka

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016 r. sprawy

z powództwa: **(...) Sp. z o.o. w P.**

przeciwko: **M. D. (1)**

o zapłatę

zasądza od pozwanej M. D. (1) na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 88.955,57 zł (osiemdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych 57/100) wraz z odsetkami dla kwot:

- 75.682,32 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt dwa złote 32/100) ustawowymi od dnia 04.10.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku, ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 7.749,25 zł (siedem tysięcy siedemset czterdzieści dziewięć złotych 25/100) ustawowymi od dnia 09.10.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku, ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;

oraz zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.065,00 zł (osiem tysięcy sześćdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Małgorzata Korfanty

Sygn. akt X GC 423/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. D. (1) kwoty 88 955,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 75 682,32 zł od dnia 4 października 2014 roku do dnia zapłaty,

- 7 749,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty sądowej, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że uzyskała prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu w upominawczym z dnia 17 marca 2014 roku w sprawie toczącej się przed tut. Sądem, o sygn. akt X GNC 133/14, na mocy którego spółka (...) sp. z o.o. w R. miała zapłacić powodowi kwotę 75 682,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami. Prowadzona egzekucja na podstawie nakazu zapłaty z dnia 17 marca 2014 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności okazała się bezskuteczna. Pozwana była prezesem zarządu dłużnej spółki w chwili powstania, wymagalności zobowiązania i stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Na wartość przedmiotu sporu składa się należność główna w kwocie 75 682,32 zł, 7 749,25 zł tytułem odsetek naliczonych do dnia wniesienia pozwu, 4 624,00 zł tytułem kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie KM 3252/14 w kwocie 900,00 zł.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że dłużna spółka posiadała opóźnienia w płatności na rzecz powoda. Brak było podstaw do złożenia przez dłużną spółkę wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania naprawczego. Wiosną 2014 roku dłużna spółka uzyskała inwestora w osobie J. S., w dniu 11 września 2014 roku nowy wspólnik odwołał pozwaną z funkcji prezesa zarządu. Z informacji pozwanej wynika, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. nadal funkcjonuje i rozpoczęła spłacanie wierzytelności. Pozwana wskazała, że do pozwu nie dołączono dowodu na bezskuteczność egzekucji jednocześnie odmawiając tego waloru przedłożonemu zawiadomieniu o bezskutecznej egzekucji. Ponadto bezskuteczność egzekucji powinna być oceniana na dzień zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił co następuje:

Z dokumentów finansowych spółki tj:

- sprawozdania zarządu z działalności za rok obrotowy 15.04.- 31.12 2013r.

- wprowadzenia do sprawozdania finansowego za rok 2013

- bilans, jednostronny rachunek zysków i strat

- informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego na dzień 31.12.2013r.

podpisanych przez sporządzającego (...) spółka z o.o. w K. oraz pozwaną ustalono iż, na koniec 2013r. spółka posiadała przy kapitale własnym 50.000 zł stratę bilansową w wysokości 393.594,16 zł

(dowód dokumenty jak na karcie 66-75, 191- 233 akt)

W dniu 17 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w P. o sygn. akt X GNC 133/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na mocy którego nakazał spółce (...) sp. z o.o. w R. aby zapłaciła na rzecz powódki (...) sp. z o.o. w P. kwotę 75 682,32 zł z ustawowymi odsetkami od dla wskazanych kwot częściowych oraz koszty procesu

W dniu 20 maja 2014 roku powódka uzyskała klauzulę wykonalności na nakaz zapłaty z 17 marca 2014 roku.

(dowód: odpis nakazu zapłaty z 17 marca 2014 roku.

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego powódka w dniu 6 czerwca 2014 roku złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzcu M. G. wniosek o wszczęcie egzekucji wobec dłużnej spółki. Zgodnie z wnioskiem egzekucja miała być przeprowadzona z rachunków bankowych, wynagrodzenia za pracę, świadczeń emerytalno-rentowych, innych wierzytelności i praw majątkowych, ruchomości, nieruchomości, innych składników majątku. Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt KM 3252/14.

(dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji k. 17-18)

Pismem z 12 czerwca 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy w Zabrzu M. G. zawiadomił powoda o bezskuteczności egzekucji wobec dłużnej spółki wskazując, że spółka (...) sp. z o.o. nie figuruje w (...) jako właściciel pojazdów, zaś czynności terenowe są bezskuteczne. Z zawiadomienia wynika, że dłużna spółka pod adresem wynikającym z KRS nie prowadzi działalności gospodarczej od roku.

(dowód: zawiadomienie o bezskutecznej egzekucji k. 19)

Pismem z 16 września 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 88 170,37 zł na którą składały się następujące kwoty: 75 682,32 zł tytułem należności głównej, 6964,05 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych do dnia 15 września 2014 roku, 4 624,00 zł tytułem kosztów procesu w sprawie X GNC 133/14, 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. W terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania.

(dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z 16 września 2014 roku k. 20)

Na mocy umowy z 11 września 2014 roku (...) sp. z o.o. w R. zbyli wszystkie udziały w dłużnej spółce na rzecz J. S. za kwotę 50 000,00 zł.

(dowód: umowa z dnia 11 września 2014 roku k. 47-48)

Na mocy uchwały nr 2 dnia 11 września 2014 roku podjętej przez jedynego wspólnika pozwana M. D. (2) została odwołana z funkcji prezesa zarządu dłużnej spółki.

(dowód: uchwała nr 2 z dnia 11 września 2014 roku k. 57)

Wobec dłużnej spółki toczyło się postępowanie egzekucyjne z wniosku D. H. prowadzone przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu M. S. pod sygnaturą akt KM 38/14.

W dniu 31 stycznia 2014 roku pozwana, działając jako prezes zarządu dłużnej spółki sprzedała J. W. elementy wyposażenia pracowni cukierniczej oraz cukiernio-kawiarni pozwanej. Kupujący zobowiązał się odebrać sprzedany towar w terminie do 14 marca 2014 roku.

W toku postępowania KM 38/14 w dniu 25 marca 2014 roku pełnomocnik kupującego-J. W. złożył wniosek zwolnienie ruchomości spod zajęć dokonanych w dniu 12 i 25 lutego 2014 roku.

W dniu 12 maja 2014 roku do akt sprawy KM 38/14 wpłynął wniosek H. Z. i S. Z. o wyłączenie spod egzekucji ruchomości zajętych w dniu 25 lutego 2014 roku.

W dniu 2 czerwca 2014 roku (...) sp. z o.o. w P. zwrócił się do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Nowym Sączu M. S. o wskazanie adresu wierzyciela w celu wystosowania wniosku o wyłączenie przedmiotów spod egzekucji.

W dniu 9 czerwca 2014 roku do akt KM 38/14 wpłynął wniosek (...) sp. z o.o. w P. o zwolnienie spod egzekucji ruchomości zajętych w dniu 12 i 25 lutego 2014 roku.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy KM 38/14- karta 83, wniosek karta 82, 90,92,112)

Stan aktywów i pasywów dłużnej spółki na dzień 31 grudnia 2013 roku wynosił po 698 694,79 zł. Rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 2013 roku wyniósł -392 545,36 zł. Stan aktywów i pasywów dłużnej spółki na dzień 31 grudnia 2014 roku wyniósł po 489 793,29 zł. Rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 2014 roku wyniósł 67 085,30 zł.

(dowód: bilanse, rachunki zysków i strat (...) sp. z o.o. w R. k. 66-73, 128-129, deklaracja podatkowa CIT-8 za 2014 rok)

Na dzień 28 października 2015 roku dłużna spółka posiadała zaległości płatnicze wobec ZUS w następujących kwotach:

- FUS w kwocie 142 352,49 zł za miesiące od czerwca 2013 roku do maja 2014 roku i lipiec 2014 roku,
- FUZ w kwocie 38 389,31 zł za miesiące od czerwca 2013 roku do maja 2014 roku i lipiec 2014 roku,
- FP w kwocie 12 001,69 zł za miesiące od czerwca 2013 roku do maja 2014 roku i lipiec 2014 roku.

(dowód: informacja ZUS z 28 października 2015 roku k. 244)

Postanowieniem z dnia 8 września 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu Marin G. umorzył postępowanie o sygn. akt KM 3252/14 prowadzone z wniosku powoda przeciwko dłużnej spółce wobec bezskuteczności.

W uzasadnieniu komornik wskazał, że w toku postępowania nie ustalono żadnego majątku, z którego można skutecznie przeprowadzić egzekucję w tym z: ruchomości, rachunków bankowych, wierzytelności ani z praw majątkowych dłużnika.

(dowód postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu M. G. w aktach KM 3252/14 k. 88).

Pozwana w trakcie sprawowania funkcji członka zarządu dłużnej spółki nie złożyła wniosku o ogłoszenie upadłości oraz nie wszczęto postępowania układowego.

Ustalony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów , których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej w tej części w której wskazywała ,iż miała pod kontrolą stan finansów spółki tak aby aktywa były wyższe niż pasywa wartość majątku nie była większa niż zaległości. Przeczą temu dokumenty finansowe spółki w tym:

- sprawozdanie zarządu z działalności za rokobrotowy15.04.- 31.12 2013r.

-wprowadzenie do sprawozdania finansowego za rok 2013

-bilans , jednostronny rachunek zysków i strat

-informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego na dzień 31.12.2013r. na koniec 2013r. spółka posiadała przy kapitale własnym 50.000 zł stratę bilansową w wysokości 393.594,16 zł.

Sąd nie dał wiary dowodom z dokumentów : zestawienia środków trwałych (karta 106, 107) ani deklaracji za 2014r., wprowadzenie do sprawozdania finansowego za 2014r.rachunek zysków i strat za 2014r., informacja dodatkowa. Deklaracje zostały złożone w kserokopii nie poświadczonej z oryginałem przez osobę do tego uprawnioną , bez dowodu przesłania tych dokumentów właściwemu Urzędowi Skarbowemu, podobnie jak zestawienie środków trwałych .

Dla sprawy nie miały także merytorycznego znaczenia dokumenty poświadczające zmiany osobowe dot. umów kupna sprzedaży udziałów oraz obecnych wspólników spółki ani też zmiana siedziby spółki, o czym poniżej.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Ze wskazanego przepisu jednoznacznie wynika, że przesłanką powstania odpowiedzialności członków zarządu jest bezskuteczna egzekucja przeciwko spółce oraz to, że dowód wykazania bezskuteczności egzekucji należy na wierzycielu.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wskazywał na zakres odpowiedzialności członka zarządu oraz środki , którymi członek zarządu może wykazywać brak odpowiedzialności w procesie wytaczanym po bezskutecznej egzekucji. W orzeczeniu

z dnia 04 marca 2016r, I CSK 68/1 Sąd ten wskazał reguły odpowiedzialności z art. 299 ksh podkreślając ,iż odpowiedzialność przewidziana w art. 299 k.s.h. ma charakter subsydiarny, powstaje bowiem dopiero wtedy, gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, a ściśle - gdy jest już oczywiste, że będzie ona bezskuteczna. Wierzyciel, który nie uzyskał zaspokojenia swojej należności od spółki, nie musi dowodzić wysokości doznanej szkody, wystarczy, że przedłoży tytuł egzekucyjny stwierdzający zobowiązanie spółki istniejące w czasie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu i wykaże, że egzekucja wobec spółki okazuje się bezskuteczna. Odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania wobec spółki ponoszą przy tym osoby będące członkami jej zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania, a ściślej - jego podstawy, bez względu na to czy zostali wpisani do rejestru. Jeżeli członek zarządu nie udowodni, że szkoda wierzyciela byłaby niższa od niewyegzekwowanego od spółki zobowiązania, poniesie odpowiedzialność do wysokości tego zobowiązania, z art. 299 § 1 k.s.h. wynika bowiem na rzecz wierzyciela domniemanie szkody w wysokości zobowiązania niewyegzekwowanego od spółki. Domniemany jest też związek przyczynowy między szkodą wierzyciela a niezłożeniem przez członka zarządu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz jego zawinienie w tym względzie.

Członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności, jeżeli wzruszy to domniemanie przez wykazanie jednej z przesłanek egzoneracyjnych wymienionych w art. 299 § 2 k.s.h., co oznacza, że ciąży na nim w tym zakresie ciężar dowodu. Stwierdzenie braku szkody po stronie wierzyciela zakłada wykazanie, że pomimo wdrożenia we właściwym czasie postępowania upadłościowego, wierzyciel nie uzyskałby w tym postępowaniu zaspokojenia swojej należności ze względu na brak wystarczającego majątku spółki. Pojęcie szkody należy odnosić do obniżenia potencjału majątkowego spółki, dlatego członek zarządu powinien, odwołując się do stanu majątkowego spółki istniejącego w czasie właściwym dla zgłoszenia upadłości i biorąc pod uwagę przewidzianą w postępowaniu upadłościowym kolejność zaspokajania się z masy upadłości, wykazać niemożność uzyskania przez wierzyciela zaspokojenia swojego zobowiązania.

Jako pierwsza ocenie podlegała ustalenia okoliczność, czy podmiot ,od którego powód domaga się zapłaty faktycznie był członkiem zarządu dłużnej spółki oraz to czy powód posiadała wierzytelność względem spółki, a następnie czy egzekucja tych wierzytelności, prowadzona w stosunku do konkretnej dłużnej spółki, faktycznie okazała się bezskuteczna.

Bezspornymi w przedmiotowej sprawie były okoliczności posiadania przez powoda wymagalnej wierzytelności względem dłużnej spółki a nadto, że pozwana była członkiem zarządu dłużnej spółki do 11 września 2014 roku, czyli w okresie kiedy w czasie powstania i wymagalności należności, której zapłaty domaga się powód . Ponadto pozwana nie kwestionuje podanych przez powoda kwot zaległych należności ani samego faktu ich istnienia.

Wierzytelność powoda co do zasady okazała się bezsporną. Powód uzyskał tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w dniu 17 marca 2014 roku przez tut. Sąd w postępowaniu o sygn. akt X GNC 133/14 zaopatrzonego w dniu 20 maja 2014 roku klauzula wykonalności.

Pozwana także wskazywała ,iż w jej ocenie sytuacja finansowa spółki nie obligowała pozwanej do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości podając ,iż spółka była wypłacalna , posiadała ruchomości o znaczącej wartości .

Strona pozwana kwestionowała fakt bezskuteczności egzekucji wobec dłużnej spółki a nadto podnosiła ,iż powódka nie przeprowadziła czynności zmierzających do odzyskania swoich wierzytelności gdyż spółka posiadała szereg ruchomości w kilku punktach sprzedaży o czym powódka posiadała wystarczającą wiedzę a także ,że nie przystąpiła do egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego w N.- sprawa Km 38/14 .

Bezskuteczność egzekucji jest określana jako stan, w którym istnieją niezaspokojone zobowiązania, których nie można wyegzekwować od samej spółki. Powszechnie przyjmuje się szeroką wykładnię pojęcia „bezskuteczność egzekucji” określając ją jako sytuację niebudzącą wątpliwości nieściągalności wierzytelności od samej spółki, tj. stanem, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 r., V CKN 416.01). Ustalenie przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego

wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 r. V CKN 416/01).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, w ocenie sądu powódka wykazała fakt bezskutecznej egzekucji i istnienia odpowiedzialności z art. 299 ksh po stronie pozwanej.

Powódka dochodząca należności od członka zarządu spółki z o.o. na zasadzie art. 299 k.s.h. nie jest zobowiązany do wykazania formalnego umorzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika z uwagi na jego bezskuteczność; wystarczający był dowolny dowód, że spółka nie ma majątku, który pozwalałby na zaspokojenie wierzyciela (por. M. Rodzynkiewicz w " Kodeksie spółek handlowych. Komentarz"- wydanie 2, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2007, s. 516 oraz obszernie przytoczone tam poglądy judykatury i doktryny).

Bezskuteczność egzekucji do całego majątku nie może być uznana za wyłączny środek dowodowy; jeśli egzekucja była prowadzona tylko z części majątku spółki, można - po jej ukończeniu - przyjąć, że okazała się bezskuteczna w rozumieniu art. 299 § 1 k.s.h., jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że także pozostały majątek spółki nie daje realnych podstaw do przyjęcia, że pozwoli na uzyskanie zaspokojenia (por. SN w wyroku z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129 i w wyroku z dnia 14 lutego 2003 r., IV CKN 1779/00). W judykaturze wskazywano, iż stan bezskuteczności egzekucji może cechować znaczna zmienność wynikająca najczęściej z istnienia lub braku popytu na nieupłynnione dotychczas składniki majątku spółki z o.o., dlatego istnieje potrzeba aktualizacji ustaleń faktycznych i ferowanej w tej materii oceny na datę zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 224 § 1 k.p.c.) (por. SN w wyroku z dnia 8 grudnia 2006 r., V CSK 319/06, Lex nr 303331 i w wyroku z dnia 30 maja 2008 r., III CSK 12/08, Lex nr 447785).

W poczet materiału dowodowego pozwana nie przedłożyła żadnego wiarygodnego i poddającego się ocenie dowodu na okoliczność możliwości przeprowadzenia przez powoda skutecznej egzekucji. Ciężar dowodu w zakresie bezskuteczności egzekucji leżał po stronie powodowej a ta wykazała, iż komornik sądowy przy SR w Zabrzu przeprowadził czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z rachunków bankowych oraz ruchomości spółki (...). Skoro, jak twierdzi pełnomocnik pozwanej fakt bezskutecznej egzekucji winien być oceniany na podstawie okoliczności istniejących na moment zamknięcia rozprawy to podkreślić należy, iż pozwana żadnym dokumentem nie wykazała istnienia przesłanek egzoneracyjnych przewidzianych w art. 299 § 2 k.s.h. ani też na chwilę zamknięcia rozprawy nie wykazała istnienia majątku (ani też miejsca jego położenia), z którego powódka mogłaby prowadzić egzekucję. Sąd nie mógł poczynić żadnych ustaleń co do istniejącego majątku spółki na podstawie zestawienia środków trwałych na dzień 12.06.2014r. gdyż sporządzający to zestawienie nie był osobą działającą w imieniu spółki, zestawienie posiada dowolną i żadną miarą nieweryfikowalną zawartość merytoryczną.

Podobnie kserokopie zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (karta 131-147), które zostały złożone bez dowodu ich nadania do właściwego urzędu skarbowego.

W aktach sprawy jako jedyne podlegające merytorycznej weryfikacji dokumenty finansowe spółki przesłane przez Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział KRS to :

-sprawozdanie zarządu z działalności za rokobrotowy15.04.- 31.12 2013r.

-wprowadzenie do sprawozdania finansowego za rok 2013

-bilans, jednostronny rachunek zysków i strat

-informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego na dzień 31.12.2013r.

Z dokumentów tych wynika, iż na koniec 2013r. spółka posiadała przy kapitale własnym 50.000 zł stratę bilansową w wysokości 393.594,16 zł a sporządzający informację dodatkową do sprawozdania finansowego stwierdził, iż „kontynuacja działalności spółki w ciągu najbliższych 12 miesięcy jest zagrożona w przypadku nie podjęcia przez

wspólników uchwały w sprawie pokrycia straty bilansowej poprzez podwyższenie kapitału zakładowego spółki lub poprzez dopłaty wspólników do kapitałów spółki” (karta 214 akt) .

Wartość rynkowa aktywów trwałych –urządzenia i maszyny- wynosiła na dzień 31 grudnia 2013r. 63.079,25zł a przy jednoczesnym braku zapasów i środków w kasie w wysokości 26.814,24 zł .Należności krótkoterminowe wynosiły 442.961,24 zł podczas gdy zobowiązania krótkoterminowe wynosiły już 473.240,15zł , przy ogólnej kwocie zobowiązań 1.041.240,15 zł . Tymczasem zamiast podejmowania czynności ratujących stan spółki czy też zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości , już w dniach 31 stycznia 2014r. oraz 24 lutego 2014r. pozwana zawarła umowy sprzedaży wyposażenia na łączną kwotę 951.601,80 zł (w tym wyposażenie sklepu w J. na rzecz wspólników spółki cywilnej (...) i Z. Z.- kwota 122.581,80 zł oraz na kwotę 828.020,00 zł na rzecz J. W.) .

Pozwana nie wykazała jakimi innymi maszynami i wyposażeniem spółka dysponowała na dzień uznania ,iż egzekucja wobec spółki jest bezskuteczna a pozostałości ruchomości, z częściowym wyłączeniem spod egzekucji komornik prowadzący postępowanie musiał przeznaczyć dla wierzycieli w sprawie Km 38/14. I tak co do ruchomości położonych w Z. ul. (...) Komornik postanowił przyznać na własność wierzyciela D. H. ruchomości o wartości 18.377,11 zł brutto (do odprowadzenia podatek w wysokości 3.435,86zł) – karta 348-354 akt Km 38/14 z kolei P. S. (prowadzący działalność w J. ul. (...)) nabył własność rzeczy ruchomych za łączną kwotę 60.760,16 zł (minus podatek VAT 11,361,65 zł)-karta 318-355 akt Km 38/14.

W toku tej egzekucji na rzecz wierzyciela wyegzekwowano kwotę 77.446,99 zł a pozostałe ruchomości nie zostały zbyte .Nie jest prawdziwe twierdzenie pełnomocnika ,że wierzyciele ze sprawy Km 38/14 uzyskali w całości zaspokojenie bowiem ,gdyż wierzyciele dochodzili w tym postępowaniu wyegzekwowania kwoty 104.500 zł. Ostatecznie Komornik Sądowy w dniu 07 września 2015r. (karta 380 akt Km 38/140) umorzył egzekucję na skutek jej bezskuteczności i braku wniosku o nabycie przez wierzycieli pozostałych ruchomości.

Nie było w realiach sprawy obowiązkiem powódki przyłączanie się do prowadzonych postępowań egzekucyjnych , w których istniały wierzytelności uprzywilejowane ZUS czy Urzędu Skarbowego (art. 1025. § 1 pkt 7 kpc) tym bardziej , iż na dzień 28.10.2015r. tylko wierzytelności ZUS wynosiły 205.029,99 zł . Czyli na dzień 28.10.2015r. przy założeniu niezmienności aktywów spółki z majątku spółki nie zostałyby w całości zaspokojony wskazany wierzyciel uprzywilejowany –ZUS. Z pisma komornika z dnia 01 lipca 2015r. wynika ,iż czynności egzekucyjne prowadzone były w każdym punkcie prowadzonej przez spółkę działalności tj. Z. , J. . Przeniesienie siedziby spółki do R. czy S. nie było równoznaczne z przeniesieniem działalności produkcyjnej tym bardziej ,iż już w lutym 2014r. spółka w istocie wyzbyła się majątku , pozostałą część przejęto w ramach ukończonego bezskutecznością postępowania egzekucyjnego a lokalizację na ulicy (...) ul. (...) pozwana podała Komornikowi jak adres korespondencyjny. Powódka zatem nie uzyskalaby żadnego zaspokojenia swoich roszczeń w postępowaniu Km 38/14 ani też w żadnym innym . Konkludując, pozostały majątek spółki nie daje realnych podstaw do przyjęcia, że pozwoli powódce na uzyskanie zaspokojenia.

Z tych przyczyn uznać należało ,iż powódka udowodniła powstanie odpowiedzialności pozwanej w trybie art. 299 ksh a zatem jej roszczenie podlegało uwzględnieniu w całości.

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji, czy odsetki ustawowe od należności głównej (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., III CZP 118/06, OSNC 2007/9/136, czy powoływany przez apelującą wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06, LEX nr 488992).

Tym niemniej w judykaturze zwraca się równocześnie uwagę, iż z uwagi na odszkodowawczy charakter odpowiedzialności członków zarządu w trybie art. 299 k.s.h. niewyegzekwowane od spółki odsetki, zasądzone w tytule egzekucyjnym wydanym przeciwko niej, stanowią wtedy szkodę, co jednak w nowym procesie wymaga od powoda wyrażenia ich wartości kwotowej.

W wyroku z 4 kwietnia 2014 r. (I ACa 852/13, LEX nr 1451597) Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyjaśnił, że na szkodę składać się może zarówno niewyegzekwowana od spółki należność główna, koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego, jak i odsetki, jednakże odsetek należnych od spółki na zasadzie art. 481 k.c. nie można utożsamiać z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozywanego członka zarządu gdyż nie wstępuje on w sytuację prawną dotychczasowego dłużnika, lecz odpowiada w zakresie szkody poniesionej przez wierzyciela. Z tych przyczyn sformułowanie względem niego roszczenia odszkodowawczego wymaga kwotowego wyrażenia odsetek (Sąd Najwyższy wyrażonego w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 lutego 2002 r. (IV CKN 793/00, LEX 54149),).

Po pierwsze Sąd Najwyższy wskazał, iż wierzyciel może się domagać od członków zarządu dłużnej spółki odsetek za opóźnienie od dochodzonego odszkodowania (na które mogą się składać: należność główna i odsetki za zwłokę w jej zapłacie przez spółkę) określonych w sposób odpowiadający art. 481 k.c., które należą się od chwili wymagalności ustalonej stosownie do art. 455 k.c. Zgodnie z ogólnym uregulowaniem przewidzianym w art. 455 k.c. roszczenie odszkodowawcze wynikające z art. 299 k.s.h. staje się wymagalne niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu do zapłaty sumy zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna.

Po drugie Sąd Najwyższy wyjaśnił, że odsetek przysługujących na podstawie art. 481 k.c. nie można utożsamiać z odsetkami za zwłokę w nieterminowym wykonaniu zobowiązania przez samą spółkę. Niewyegzekwowane od spółki odsetki za zwłokę objęte tytułem egzekucyjnym mogą być zatem objęte odszkodowaniem dochodzonym na podstawie art. 299 k.s.h., lecz wtedy powód powinien je zsumować i wyrazić kwotowo. Gdyby zaś takiego wymagania powództwo nie spełniało, to zasądzenie na rzecz strony powodowej odszkodowania obejmującego odsetki za zwłokę spółki w wykonaniu zobowiązania stanowiłoby wyjście ponad żądanie i tym samym stanowiłoby naruszenie art. 321 § 1 k.p.c.

Jak zatem koherentnie uznawano w cytowanych orzeczeniach, w procesie opartym na art. 299 k.s.h. żądanie strony powodowej o zasądzenie odsetek, których wysokość nie została zsumowana i wyrażona kwotowo, może być rozumiane co najwyżej jako domaganie się odsetek ustawowych za opóźnienie członków zarządu od kwoty odszkodowania objętej powództwem (art. 481 k.c.).

Także zatem sąd w niniejszej sprawie uznaje, że skoro członkowie zarządu na gruncie art. 299 k.s.h. nie wstępują w dotychczasową sytuację prawną dłużnej spółki, ale odpowiadają na zasadzie deliktu, to zasadne jest stanowisko, iż wierzyciel ma obowiązek kwotowego wskazania tej jego szkody, która powstała na skutek niewyegzekwowanego świadczenia od spółki. Na taką szkodę składają się wtedy także kwotowo wyliczone odsetki za zwłokę samej spółki, których egzekucja okazała się bezskuteczna.

O dalszych odsetkach sąd orzekł po myśli art. 455 kc, od daty wniesienia pozwu, w zw. z art. 481 kc w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 09.10.2015r. Dz.U.2015.1830 O zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830). Postanowienie o kosztach procesu oparto o przepis art. 98 oraz 108 kpc. na ich wysokość złożyła się opłata od pozwu oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości ustalonej w wysokości 3.600 zł, w oparciu o § 6. 6. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.).

SSO Małgorzata Korfanty